

Провикна са тютювèнче,
Тютювенче на ръжèнче:
„Шѝврò, мàврò,
да мì дадешъ шиврѝ кука,
да закòла, котката и кокòтека,
да гостà кумà и кумицата“.

Други детски игри сж *криеницата* (крýенцата) *мешь—мешь—тютюлка* (межъ - межъ—тютюлка; у англичанитѣ съ-ответно: *hide—and—seeh* и *blind — man's butt*, което се играе по Коледа).

Има много други игри между децата, по-вече или по-малко важни, голъма част, отъ които сж просто детски забавления, отколкото насочени да развиятъ тълото или да допринесатъ нѣщо разумно за дѣцата. Такива сж: *коли—коли агне* (подражане занаята на касапитѣ); „ашѝкъ“, „байдуши“, „брѣхи“, „куко—дупо“, „хурни“ и т. н.

По-важни сж за насъ игритѣ между по-възрастните, като: *чаръкъ, бйри, джангъръ, джирйтъ, шуми—шума—вълна, дѣлго—дѣлго—магаре, кеймиджа, хилка* и т. н. Часть отъ тия игри, имената на които сж турени, ще сж останали отъ турцитѣ, а другитѣ сж не само български, но и съ остатки отъ старобългарскитѣ военни упражнения. Повечето отъ тия игри въ които мишиятѣ и гъвкавостта на тълото взематъ живо участие, днесъ сж забравени. Тѣ се играли и отъ жененитетѣ възрастни Сливенци, презъ празниците и на площаditѣ, което напомня игритѣ въ днешна Англия, отъ гдето ще стане нужда да ги заемаме следъ време, като нѣщо съвсемъ ново. (Любопитно е името на играта *хилка*: мѣтане на топъ между две редици посредствомъ нарочно, приготвенъ за тая цель пржть, нареченъ *хилка*¹⁾).

Най-опасни сж били игритѣ, наречени *бїтки* (съ камъни²⁾). Разпространено е било и *надпрепускането*.

Препуска се „на кучия“ (у англичанитѣ: — *horse—racing*) при *сборове*. Известенъ такъвъ *сборъ* у Сливенъ е на Тодоровъ-день, при аязмата Св. Тодоръ (въ Селището). Интересно е, че преселенитѣ Сливенци въ Бесарабия, особено въ Болградско, и до днесъ пазятъ тоя обычай, на сѫщия день. (ср. Титоровъ за Бесарабскитѣ българи, стр. 265—268).

¹⁾ *Хилката* е билъ пъртъ дѣлъгъ около 80 с. м. Въ Кѣлмиджата се удри камъкъ сжшо съ топъ. *Бїри* е къса малка пръчка, която се подхврляше съ *хилка*. Съ торà се биятъ, напр. въ играта *на арийкъ* (кокалче). *Тората* (плетеница) въ по-нѣжень видъ е кърпа вързана на вжзель.

²⁾ Въ турско време сж ставали най-вече между българчета и турчета. Камъка се замѣрва съ брѣнка или прѣщова. И дветѣ страни си иматъ свои началници, знаме, сигналъ и т. н.